

De Ster.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.

„Die Mijne geboden heeft, en dezelve bewaart, die is het, die Mij lief heeft; en die Mij lief heeft, zal van Mijnen Vader geliefd worden; en ik zal Mij zelven aan hem openbaren.
JOHANNES 14 : 21.

No. 10.	Abonnementsprijs per jaar:	7e Jaargang
15 Mei.	Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.	1902.

Twee en zeventigste Algemeene Jaarlijksche Conferentie,

gehouden in den Tabernakel te Salt Lake City 4, 5 en 6 April 1902.

Hoogst aangenaam waren de omstandigheden waaronder deze conferentie geopend werd en een groote menigte had zich reeds vroeg te dier plaats begeven, om van het brood des levens te genieten, waarvan het volgende te kennen geeft dat men niet teleurgesteld werd. Van de algemeene autoriteiten waren tegenwoordig: Van het eerste Presidentschap Jozeph F. Smith, John R. Winder en Anthon H. Lund. Van de Raad der twaalf Apostelen: Brigham Young, John Henry Smith, George Teasdale, Heber J. Grant, John W. Taylor, Marriner W. Merrill, Matthias F. Cowley, Abraham O. Woodruff, Rudger Clawson, Reed Smoot en Hyrum M. Smith. Presideerend Patriach der Kerk John Smith. Eerste Zeven Presidenten der Zeventigers; Seymour B. Young, Christian D. Fjeldsted, Brigham H. Roberts, George Reynolds, Jonathan G. Kimball, Rulon S. Wells en Joseph W. Mc. Murrin. Van het Presideerende Bisdom, William B. Preston, Robert T. Burton en Orrin P. Miller, en eveneens een getal van Ring Presidenten, hunne raadgevers en andere leiders van het Priesterschap. President Jozeph F. Smith opende de vergadering om 10 ure. Het koor zong:

Come dearest Lord, descend and dwell,

Ouderling Eduard H. Snow offerde het openingsgebed.
Het koor en de vergadering zong:

Our Lord we raise to thee

Daarna stond President Joseph F. Smith op en gaf de openings toespraak als volgt:

Het is voorwaar zeer aangenaam om reeds bij deze eerste vergadering der twee en zeventigste Jaarlijksche Conferentie van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, zoovele van onze broeders vergaderd te zien. Alles schijnt gunstig om een tijd van verheuging en profijt te hebben in de onderrichtingen en vermaningen en voor eene ruime en milde uitstorting van den Heiligen Geest op de dienstknechten des Heeren welke tot ons zullen spreken, en op diegenen welke hier van dag tot dag te zamen zullen komen. Het weder is wonder schoon en ik geloof dat de geest van het volk zeer goed is, en dat er een ernstig verlangen in de harten van de Heiligen der laatste Dagen aanwezig is, om de belangen van het koninkrijk Gods en van de Heiligen des Allerhoogsten op aarde te bevorderen. Ik geloof dat het verlangen in de harten van het volk om God te dienen, en om gerechtigheid op aarde te bewerken gestadig — alhoewel het langzaam mag zijn, nochtans gestadig en zeker — toeneemt. En ik geloof met mijn gansche hart, dat dit verlangen van tijd tot tijd en van jaar tot jaar, in de harten van Gods volk sterker zal worden, zooals wij in genade en kennis en waarheid sterker worden en toenemen, tot de komst van den Zoon des menschen.

Het Koninkrijk Gods is hier om te groeien, om te verspreiden, om wortel te schieten en om te blijven, daar waar de Heer het door Zijn macht en woord op aarde geplant heeft, om nimmer meer op te houden te bestaan noch om van de aarde weggenomen te worden; maar om stand te houden totdat het de doeleinden Gods volbracht heeft. En te vervullen datgene wat door den mond van al Zijn Heilige Profeten gesproken is, vanaf den beginne.

Ik verheug mij zeer in de waarheid. Ik dank God elken dag van mijn leven, voor Zijn genade en goedheid, en voor Zijne liefderijke zorg en bescherming die Hij Zijne kinderen bewezen heeft. En voor de vele manifestaties van Zijne eigenaardige goedheid en zegeningen aan ons geschonken, over de lengte en breedte der aarde gedurende al die jaren sinds deze kerk op den 6den April 1830 georganiseerd werd.

Kort na dien tijd had de Heer een besluit gemaakt, 't welk Hij wenschte dat Zijn volk realizeeren zou: Namelijk dat zij van af die ure de overhand over hunne vijanden zouden verkrijgen, en in zooveel zij de geboden zouden onderhouden, welke Hij aan hen gegeven had, dat al hunne vijanden hun onderworpen zouden zijn, — niet onderworpen door overtreding of door den geest van strijd of oorlog, doch onderworpen door de kracht der eeuwige waarheid en door de kracht en majesteit van den Almachtigen. En de versterkende kracht der rechtvaardigen en van de oprechten en het verbondsvolk van God zou toenemen en vergroot worden, totdat de wereld zal buigen en belijden dat Jezus de Christus is, en dat er een volk op aarde bestaat dat zich voor de komst van den Zoon des menschen voorbereid, wanneer Hij in glorie en macht wederom op aarde zal komen.

Wij brengen de wereld den vredes olijftak. Wij bieden hen

Gods wet aan, het woord des Heeren en de waarheid zooals die in deze dagen van God geopenbaard is voor de verlossing der dooden en voor de zaligheid voor de levenden uit de dooden. Wij brengen geen boosaardigheid of kwade gedachten tot de kinderen der menschen. De geest om vergevensgezind te zijn dringt door de harten van de ware Heiligen van God, zij zoeken geen wraak voor hunne vijanden of voor diegenen welke hun kwaad doen of vervolgen of trachten hen te verschrikken; neen! het tegenovergestelde, de Geest Gods heeft hunne harten in 't bezit, en hunne zielen en gedachten worden daardoor geregeerd, en zij dragen geen boosheid met zich om, maar vergeven gaarne iemands misdaden van welken aard die ook mogen zijn. Zij zeggen in hunne harten, laat God tusschen mij en mijne vijanden oordeelen, en wat ons aangaat, wij willen vergeven en willen tegen niemand kwade gevoelens omdragen.

Ik hoop werkelijk dat gedurende deze conferentie (welke noodzakelijk kort zal zijn of ten minste slechts drie dagen zal duren met uitzondering van eenige onzer Priestervergaderingen die later gehouden zullen worden) dat deze conferentie bijzonder door Gods invloed en kracht gekenmerkt zal worden, en dat het eene conferentie mag zijn waarin de aanwezigen zich zeer verheugen zullen, en in dewelke hun hoop zal aangemoedigd en versterkt worden, hun geloof vermeerderd, hun kracht voor goed vergroot, dat zij van hier mogen gaan om zich meer dan ooit in de waarheid van het Evangelie te verheugen, om zich vaster en sterker voor te nemen om den goeden strijd te strijden en het geloof te behouden en om gerechtigheid in de wereld op te richten; en dat het mag zijn als een fontein van rein en levend water immer opspringende tot in het eeuwige leven.

God zegene het volk, de Heiligen des allérhoogsten, waar zij zich ook bevinden, 't zij in de valleien dezer bergen en in de geregelde ringen der zendingen der aarde in ons land en de verre oorden en op de eilanden der zee. Moge de zegeningen des Heeren rijkelijk uitgegoten worden op hen, die de waarheid gehoorzamen in de geheele wereld, en moge de kracht der waarheid, de kracht der getuigenis, en getuige van den Heiligen Geest met macht op Zijne dienstknechten rusten, die heen zijn gezonden; om de wereld het Evangelie te verkondigen.

Ik heb dit nog aan mijne broeders en zusters te zeggen: Dat ik vast geloof, dat voor zoover ik weet dat er geen dag geweest is, dat Zion beter toegerust, meer met goede werken begaafd was, en dat er een betere geest en meer gevoelens van eenheid bestond dan dat er dezen dag onder Gods volk bestaat. Ik geloof, dat het volk des Heeren voorspoediger is dan ooit te voren. Ik geloof, dat het standvastiger is in de waarheid dan voor heen. En met andere woorden, om kort te zijn, geloof ik dat wij gestadig groeien en toenemen in de kennis van God en goede werken, in geloof, in kracht, en in sterker voornemen om den wil en bedoelingen Gods, op aarde ten uitvoer te brengen. Ik wensch hier aan het volk

mede te deelen, dat zoo ver ik weet en zoover ik in de geschiedenis van de Heiligen der laatste Dagen bekend ben, dat er geen tijd geweest is, dat de Heiligen des Heeren een beter tiende betaalde, als zij in het afgelopen jaar 1901 betaald hebben. Dat zeg ik als een woord van aanmoediging en felicitatie voor al het volk in al de ringen van Zion. Gij hebt beter gedaan dan ooit te voren, en wij hopen dat gij in dit opzicht volharden zult, en in alle andere verordeningen in het komende jaar 1902. En dat wij zoo van jaar tot jaar voort zullen gaan, totdat wij volmaakt zullen zijn in de sfeer in 't welk God ons roept te arbeiden, gelijk de Vader en de Zoon in hun meer verheven en glorierijke sfeer volmaakt zijn, in hetwelk Zij handelen. Moge de Heer Zion zegenen, en moge de Geest des Heeren met kracht op Zijne dienstknechten rusten die gedurende deze Conferentie zullen spreken, is mijn gebed in den naam van Jezus Christus. Amen".

Daarna volgden eenige leden der presidenten der Zeventigers en gaven nuttige toespraken onderrichtingen en vermaningen tot de aanwezigen. Zij handelden veel over het zendingswerk, en het groote werk dat de Heer hiermede gewrocht heeft, en welk een zegen het brengt beiden voor hem die predikt en voor hen die gepredikt worden. Het koor en congregatie zong ten slotte:

Leidt ons, o Gij, groote Meester,
Veilig naar 't beloofde land.

De namiddag-vergadering werd geopend om twee uur, met het zingen van het lied:

Verlosser van Israel
Onz' eenige vreugd.

't Gebed werd geofferd door Ouderling Anthony Ivins. Het koor zong:

Hoewel beproeving kwellen mag
Houdt stand gij heiligen in 't verbond.

Ouderling B. H. Roberts van het Quorum der Presidenten der Zeventigers was de eerste spreker. Hij was verheugd te kunnen opmerken dat de morgenvergadering een der meest bezochte was, welke bij de opening der conferentie plaats had. En eveneens in de woorden van President Smith en het verslag aangaande den vooruitgang van Gods werk op aarde. Gods werk gaat voort met een onwederstaanbare kracht. Hij kan niet anders dan met een weinig opgetogenheid zien naar den nederlaag welke de vijanden der kerk aan iedere zijde ontmoeten. In de vergelegen landen worden nieuwe zendingen geopend. Hij verheugde zich zeer in deze dingen.

De Heere heeft beloofd, dat Hij zijne doeleinden zou volbrengen en dit niet alleen onder de Heiligen, doch eveneens onder het volk der wereld. Waarna Hij eenige verzen uit het boek van Mor-

mon voorlas, waarin het werk voorkwam dat de Heere onder alle natiën zou verrichten. De spreker kon hier uit bewijzen leveren dat zij reeds een aanvang genomen hadden. Als één bewijs haalde Hij aan, dat eenige jaren geleden de wereld zeer geschokt werd over de gruwelen welke aan de joden werden bedreven. Daarna werd er een voorstel gedaan dat het zeer goed zou zijn wanneer zij in hunne vroegere woonplaats hersteld zouden worden. Het is verbazend hoe dat idee zich ontwikkeld heeft; en gaf daarna eenige bijzonderheden aangaande dit onderwerp.

Eenige jaren geleden waren er slechts 10,000 of 15,000 joden in Palestina, en nu zijn er tusschen de 60,000 en 80,000. Het groote werk dat door den Profet opgericht is, is zeer nauw verbonden met de werken der groote wereld, en alles te zamen bereidt de wereld zich voor de komst van Christus.

De spreker zeide: dat wij zeer nauw verbonden zijn met een werk dat het tegenwoordige vervuld en het verledene omvat, en dankte God voor de grootschheid en verhevenheid van dit werk.

Daarna sprak Ouderling Seymour B. Young van hetzelfde Quorum tot de vergadering, wiens toespraak eveneens veel, over het zendingswerk handelde, verhalende hoe de zendelingen onderrecht werden voordat zij deze plaats verlaten om tot de volken te gaan om hun het Evangelie te verkondigen, om oprecht en kuisch in hun gedrag te zijn, en anderen te behandelen — onverschillig wat hun beleidenis is — gelijk zij zelf gaarne behandeld willen worden en in 't kort om te toonen, dat zij de vertegenwoordigers van Gods volk zijn. Hij bad dat de Heer het volk zou bekwamen om Hem te ontvangen.

Ouderling Hyrum M. Smith van het Quorum der twaalf Apostelen was de volgende spreker. Hij zeide dat het medegedeeld was, dat geen een godsdienst al de waarheid bezat, en toch alle godsdiensten eenige waarheden hadden, doch dat de Heiligen der laatste Dagen een verzekering hadden, dat al hetgeene zij in het Evangelie bezitten, de waarheid is. En zeide dat wanneer op verlangen een vraag gedaan werd, de gansche vergadering hiervan getuigen kon. En bewees door verschillende feiten hoe zij deze verzekering verkregen hadden. Daarna zong het koor en de congregatie.

O, vast als een rotssteen is, zielen zijn woord,
Geeft acht, volgt het na gij die het hebt gehoord,
enz.

Dankzegging door Ouderling Wm. T. Jack.

Wordt vervolgd.

De gierigste man op aarde is die, welke door zijn neus spreekt om het verslijten van zijne kunsttanden tegen te gaan.

HET BOEK VAN MORMON.

Vervolg van bladzijde 136.

„Haiwhatta was een soort van Rood Indiaansche Messias. Ofschoon een hemelsch wezen zoo was hij als kind op aarde geboren en zijn geboorte was zeer wonderlijk. Hij kwam lang geleden in de wereld en stelde de „Groote Medicijn“ in. Hij had bovenmenselijke machten en gebruikte hen allen om de menschen te zegenen. Als hij gezonden werd, glimlachte de schepper op zijne hulpelooze kinderen. Alle booze geesten stredden tegen hem, doch hij overwon hem en verkreeg kracht door den strijd. Hij besteedde dagen in vasten en gebed, en hij ging rond goed doende. Hij profeteerde dat nadat hij hen verlaten had, zij tot twist en strijd zouden overgaan en dat zij ver westwaarts zouden gaan van hunne jachtgronden. Hij vertelde hun van de eilanden van de gezegenden en het land van hiernamaals. Zij gelooven eveneens dat hij de zielen tot de andere wereld leidt.

Het Kruis als een Zinnebeeld.

Prescot in zijn „Conquest van Mexico,” bladz. 465, spreekt van de verbazing van de Katholieke priesters, welke de expeditie van Cortez vergezelde, toen zij christelijke ceremoniën onder de Indianen waarnamen. Hij zegt:

„Zij konden hunne verbazing niet onderdrukken, als zij het kruis, het heilige zinnebeeld van hun eigen geloof zagen, hetwelk als een voorwerp van aanbidding in de Tempelen van Anahuac geplaatst was. Zij ontmoette hetzelfde in verscheidene plaatsen; en een beeld van een kruis kan zelfs heden nog gezien worden, in bas relief uitgehouwen in de muren van een van de gebouwen te Palenque, terwijl een figuur gelijkende op een kind naar hetzelfde als in vereering wordt opgeheven. Hun verbazing werd nog grooter, toen zij getuigen waren van godsdienstige plechtigheid welke hen aan de christelijke communie herinnerde. Bij deze gelegenheden, was een beeld van de beschermden godheid van de Aztecs van bloem van maïs met bloed vermengd gemaakt, en nadat het door den priester geheiligd was, werd het onder het volk verspreid hetwelk, als zij het aten, teekenen van ootmoedigheid en zorg gaven, verklarende dat het het vleesch van de godheid was.” Hoe konden de Roomsche-Katholieken anders doen dan de ontzachwekkende ceremonie van de Communie of avondmaal herkennen? Met dezelfde gevoelens waren zij getuigen van andere plechtigheden, die van den doop van de Aztecs. De Joodsche en Christelijke idëen waren wonderlijk door een gemengd en het verstand van de goede priesterlijke vaders werd nog meer verontrust door de vermenging heidensche gruwelen, welke zoo nauw met de meest orthodoxe instellingen dooreen geweven waren. In hunne verwardheid beschouwden zij het geheel als der verleiding van den duivel, welke de plechtigheden van de christenheid en de overleveringen van een verkoren volk namaakte, opdat hij zijne ellendige slachtoffers tot hunne eigen verwoesting mocht verlokken.

Kennis van de Godheid.

„Las Casas, bisschop van Chiapa, verbaalt in zijn verdediging welke in Manuscript, in het klooster van St. Dominikus, dat toen hij door het koninkrijk van Yukatan reisde, vond hij aldaar een achtenswaardig geestelijke, van hoogen leeftijd; hij gaf hem onderricht om in het binnenland te gaan, gevende hem een zeker plan onderricht, ten einde tot hen te prediken; aan het einde van het jaar schreef hij aldus aan den Bisschop — hij had

een voornaam opperste ontmoet, welke hem mededeelde dat zij in God geloofden welke in den hemel woonden, zelfs den Vader, den Zoon, en de Heiligen Geest. De Vader werd genoemd Yeona, de zoon Bahab, welke van een maagd geboren was, Chibiriao, en die van den Heiligen Geest werd Euach genoemd. Bahab, de Zoon, zeide zij, werd door Eupuro, ter dood gebracht, welke Hem geeselde, en op Zijn hoofd een doornen kroon plaats, en hem met zijn armen op een houten balk plaatste. En dat hij op den derden dag weder tot het leven kwam en opsteeg ten hemel, alwaar hij met den Vader is; dat onmiddelijk daarna de Euach als koopman in zijne plaats kwam, brengende kostbare koopwaren, vullende diegenen welke wenschten met overvloedige en goddelijke gaven en heerlijkheden". Antiquities of Mexico."

"Indiaansche schilderingen stellen de maagd voor waaruit de profeet zou geboren worden, en dat Zijn eigen volk hem verwerpen en kwaad tegen Hem bedenken zouden en ten laatste Hem zouden dooden; overeenkomstig daarmede is Hij in de schilderingen voorgesteld met Zijne handen en voeten aan een boom gebonden." — Mondaquia Indiana.

Overlevering van Christus.

Rosales in de „Geschiedenis van Chili," zegt:

„De inwoners van dit uiterst zuidelijk gedeelte van Amerika, gelegen op een afstand van zooveel duizend mijlen van New-Spanje, en welke niet de gewoonten hadden schilderingen te gebruiken en geschiedenissen neder te schrijven, gaf als reden dat zij kennis van eenige der christelijke leerstelsels hadden; dat zij in vroegere tijden hun vaders hoorden zeggen; een wondervolle man was tot het land gekomen, welke een lange baard droeg, met schoen en een mantel aan, zooals de Mexcianen om hunne schouders dragen, welke vele mirakelen deed, genas de zieken met water; veroorzaakte dat regende opdat hunne granen mochten groeien; ontstak vuur met zijn adem, genezende de zieken en gevende het gezicht aan de blinden; en dat hij juist zoo nauwkeurig en sierlijk de taal van hun landstreek sprak, alsof hij daar altijd geleefd had; hij sprak tot hen in vriendelijke woorden welke nieuw voor hen waren, vertellende hen dat de Schepper van het heelal in de hoogste hemelen woonde en dat vele mannen en vrouwen met Hem woonden welke schitterden als de zcn.

Bekendheid met den Doop.

Herrera, een Spaansch geschiedschrijver van de zestiende eeuw, in zijne geschiedenis van Amerika, in zijn vierde Vol, bladz. 172, zegt:

„Den doop was in Yucatan bekend; de naam welke zij aan hetzelfde gaven beteekent wederom geboren te worden."

Sterke Bewijzen van de Waarheid van het Boek van Mormon.

De voorgaande getuigenis welke van de werken van wereldsche geschiedschrijvers genomen zijn, bevestigt op eene merkwaardige wijze het geschiedkundige gedeelte van het Boek van Mormon, en is een sterk bewijs dat dit verslag echt is. Veel meer bewijzen van een gelijken aard zouden kunnen gegeven worden, doch ruimte laat niet toe die hier aan toe te voegen. De aangevoerde bewijzen

in ondersteuning van de echtheid van het Boek van Mormon door de ontdekkingen en waarnemingen van moderne onderzoekers zijn bovendien nog krachtiger, omdat zij verschaft zijn door diegenen welke niet in de goddelijkheid van het boek gelooven. Velen, indien niet allen van hen, publiceerden voor de wereld het gevolg van hunne onderzoekingen, en hunne gevolgtrekkingen van dezelve, zonder dat zij iets wisten aangaande den inhoud van het boek, en dientengevolgen hadden zij geen voorliefde voor hetzelfde. Er moge hier naar waarheid bijgevoegd worden, dat onder al de ontdekkingen welke gedaan zijn geworden en welke eenige informatie aangaande de oude inwoners van Amerika verschaffen, is niets gevonden dat in strijd is of het tegendeel bewijst van eenige van de mededeelingen welke in het merkwaardige voluum, het Boek van Mormon, vervat zijn.

Besluit.

Wij hebben in dit werkje geen poging gedaan om een uitgebreide verhandeling te geven van de goddelijke zending van Joseph Smith. De bewijzen dat hij geïnspireerd was zijn slechts in het kort behandeld; en honderden en honderden van andere bewijzen welke even zoo sterk zijn, en welke zeer wel bekend zijn, zijn niet vermeld geworden.

De Heiligen der laatste Dagen zijn echter niet afhankelijk van uiterlijke bewijzen, voor hunne kennis dat Joseph Smith een profeet was. Zij hebben hun vertrouwen in de belofte van den Zaligmaker geplaatst, zooals door Johannes geschreven is

„Mijne leer is mijne niet, maar desgenen die mij gezonden heeft. Zoo iemand wil deszelfs wil doen, die zal van deze leer bekennen; of zij uit God is, dan of ik van mij zelven spreek.”

Zij hebben eveneens de raadgeving van den Apostel Jakobus opgevolgd.

„En indien iemand van u wijsheid ontbreekt, dat hij ze van God begeere, die een iegelijk mildelijk geeft, en niet verwijt, en zij zal hem ge geven worden.”

Zij hebben gezocht den wil des Heeren te doen en hebben aan Hem voor wijsheid gebeden, en hunne gebeden zijn verhoord geworden. Zij hebben een getuigenis ontvangen dat het Evangelie gelijk het door den Profeet Joseph Smith wederom geopenbaard is, de waarheid is. Deze zelfde bron van goddelijk onderricht is voor een iegelijk geopend welke zich verootmoedigen wil, en het Evangelie willen gehoorzamen met een oprecht hart om den Heer te dienen.

Aangekomen.

Ouderling Guy A. Wilson van Salt Lake City. Utah, is den 20 April l.l. in Rotterdam behouden aangekomen. Hem is de Amsterdamsche Conferentie als arbeidsveld aangewezen.

De Ster.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

SYLVESTER Q. CANNON, 120 Izaäk Hubertstraat, Rotterdam.

Ons Bezoek in Oostersche Landen.

Gedurende de laatste drie maanden is het mijn aangenaam voorrecht geweest in gezelschap van Prest. Francis M. Lyman de Turksche Zending, Palestina, en andere landen van het Oosten te bezoeken. In de *Ster* is eene beschrijving van onze reis tot Jeruzalem reeds verschenen; en om een meer volledig verslag er van te geven wordt hier een beknopt verhaal van onze verdere tocht bijgevoegd.

Na een belangwekkend verblijf in de Heilige stad reisden wij door het land naar Galilea. De weg leidde langs de Middellandsche zee-kust voorbij de ruïnen van Cesaréa, een voorname stad in den tijd der Romeinen, waar Cornelius ook leefde. Wij overnachten in Zammarin. Dit is eene der volksplantingen der Joden in Palestina door Baron Edmond Rothschild gesticht. Maar het is niet een succes niettegenstaande de groote onkosten gemaakt ten voordeele van de kolonisten. Waarlijk, het schijnt dat indien de joden aldaar vereenigd en vlijtig waren, zij zouden meer voorspoed en tevredenheid genieten om zich zelve te onderhouden zonder hulp van anderen. Het beginsel is overal waar, dat degenen welke van ondersteuning van anderen afhangen verminderen in eigen arbeid en bekwaamheid, waarvan dit geval een treffend voorbeeld is. In Haifa, integendeel, is eene Duitsche kolonie welke door arme, maar naarstige menschen eenige jaren geleden gesticht werd. Door getrouwe, onvermoeide pogingen hebben zij voorspoed voor zich zelve gewonnen. Haifa ligt onder de schaduw van den Berg Karmel en langs de kust van de Bocht van Accho. Het is eene vruchtbare landstreek en wordt door de Duitsche kolonisten met goed gevolg bebouwd. Wij logeerden bij eene familie van Duitsche Heiligen aldaar met wie vergaderingen werden gehouden. Op Zondag, den 16e Maart beklommen wij den berg Karmel. Daar werd gebed geofferd, door Apostel Lyman in den naam van een zegen over het land voor vruchtbaarheid, en van smeeking dat de vloek welke op hetzelfde en op de inwoners rust, spoedig mag verlicht worden. Op dien berg was het dat de Profeet Elia het volk van Israëel terugleide van de aanbidding van Baäl door de kracht van den Almachtige te bewijzen.

Wij maakten eene reis door de mooie valleien van Galilea, de schoonste in Galilea. Waar er nu honderden in deze streken wonen waren er in vroegere tijden duizenden; en ongetwijfeld de tijd zal wederom komen dat het land eene groote bevolking

zal ondersteunen Eene der schoonste valleien in Palestina is die van Jizreël of Esdraelon waar verscheidene malen in de geschiedenis der kinderen Israëls groote gevechten hebben plaats gehad. Het was daar dat Saul en zijn zoon Jonathan op het slagveld werden gedood. Nazareth ligt nabij, — de stad waar de Zaligmaker opgevoed werd en op wier straten Hij ongetwijfeld dikwijls wandelde. Het is mooi gelegen in het midden van de bergen. De bezienswaardigheden van het grootste belang zijn die welke betrekking hebben op Zijn leven aldaar. In de Kerk van de Aankondiging is eene grot waar volgens overlevering de engel Gabriël aan Maria verscheen. Over de plaats waar de werkplaats van Jozef den timmerman stond, is nu een kapel gebouwd. De berg van welke de Joden Christus hadden willen afwerpen werd ons in de verte getoond. Wij bezochten de eenigste bron in Nazareth waar zekerlijk Maria dikwijls kwam met haren Zoon en waar de vrouwen komen nu als in oude tijden met groote waterkruiken op hunne hoofden. Daar is ook de oude synagoge in welke de Heiland Zijne groote boodschap aan zijne eigene stad het eerst verklaarde toen zij Hem verwierpen. (Lukas 4 : 16).

Onze reis leidde toen door de schoone dalen waar vele schapen en geiten weidden, naar de zee van Tiberias. Die dieren kennen de stem van hunnen herder wien zij volgen. Op de Hoornen van Hattin eenen berg niet ver van de zee van Galilea gelooft men dat Christus Zijne bergrede hield. Als wij langs het hoogland reisden werd een prachtig tooneel voor ons gezicht uitgestrekt. Ver beneden ons zagen wij de schoone zee van Tiberias of Gallilea kalm en glad als een spiegel. Zij ligt 682 voet beneden de vlakte der zee, en is gansch met bergen omsingeld. Om naar de ruïnen van Tell-Hun te gaan moesten wij met een boot varen van de stad Tiberias aan de oever der zee. Tell-Hem wordt algemeenlijk beschouwd als de ligging van de heerlijke stad Kapernaüm. Maar volgens de voorspellingen van den Heiland (Matt. 11, 23) is hare vorige pracht zoo verdwenen, zoowel als die van Chorazin en Bethsaida, omreden het ongeloof der inwoners, dat er bijna niets overblijft om aan te wijzen dat aldaar ooit steden geweest zijn. Gedurende die vaart ondervonden wij de snelle veranderingen van het weer welke somtijds over die zee komen, daar er bijna zonder waarschuwing eene hevige storm op kwam. Gelukkig waren wij toen nabij de haven. Het oord waar Christus het wonder van het voeden van de vijfduizend deed is niet ver van Tiberias.

Na een aangenaam bezoek in Galilea voeren wij naar Beyruth de voornaamste handelstad van Syrië, en waar de meerderheid der inwoners Christenheid belijden. Van daar maakten wij een reisje naar Damaskus en terug. Het is eene indrukwekkende reis. De trein stijgt de bergen op totdat eene hoogte van bijna 5000 voet bereikt wordt. De heuvelen langs den weg zijn met wijn en boomgaarden geplant, en het land wordt zorgvuldig bebouwd. De grootste olijf-boomgaard welke wij zagen ligt nabij Beyruth. Al die landstreken zijn in de Libanon provincie berekend, over

welke een Christelijke gouverneur regeert. Op de hoogte van de groote Libanon-bergen was veel sneeuw om ons heen terwijl langs de zeekust welke wij pas verlaten hadden het gelijk zomer was.

Damaskus ligt naast de bergen aan de grens van de groote woestijn. De stad is met boomgaarden en tuinen omsingeld welke zelfs in het midden van den heeten zomer groen blijven door de bewatering van de bergstroomen. De Beduïnen welke van de heete, droge woestijn komen prijzen Damaskus als een aardsch paradijs. Het is een typische Oostersche stad en de ouds e vermeld in de wereldsche geschiedenis. Wij beseften beter de zeden en gewoonten van het Oosten aldaar dan in eenige andere stad. Het huis van Naäman werd ons getoond buiten de tegenwoordige muren. De Barada rivier, de oude Abana vermeld door Naäman (2 Kon. 5 : 12), vloeit door de stad. Wij bezochten het huis van Judas aan „de straat genaamd de Regte”, waar Paulus vertoefde; het huis van Ananias; en de plaats in de muur over welke Paulus door de discipelen in eene mand werd nedergelaten.

Van Beyreth voeren wij naar Alexandretta en maakten toen eene reis van vier dagen met rijtuig en te paard naar Aintab, alwaar Conferentie gehouden werd. In de Turksche Zending zijn er zes Zendingen werkzaam, en in de gemeente te Aintab, de grootste in die Zending, zijn er ongeveer 100 leden. In de vergaderingen, volgens de gewoonten aldaar, bleek het ons eerst vreemd, om te zien dat allen, die samen gekomen waren, op de vloer zaten. Het werk neemt in die Zending steeds toe, hoewel de vrijheid welke de Zendingen genieten in de prediking der waarheid, zeer beperkt is.

In het Binnenland ziet men meer van de echte gewoonten van het Oosten dan aan de zeekust. Hoe verder men het binnenland in reist, hoe meer dweepziek men het volk vindt, voornamelijk de Mohammedanen. Hun Sabbath is op Vrijdag. Onder hen worden meisjes gehuwd wanneer zij den ouderdom van 12 à 14 jaar bereikt hebben; de vrouwen dekken hunne gezichten op straat met eene dikke sluier. In plaats van hunne hoeden af te nemen wanneer zij een Luis of eene kerk binnentreden, trekken zij hunne schoenen uit en houden hunne hoeden of mutsen op. Verder schrijven en lezen zij van rechts tot links. Twaalf uur treedt in bij zonsondergang in plaats van bij den middag.

Na vaarwel gezegd te hebben aan Pres. Herman en de Zendingen van de Turksche Zending, zetten wij onze reis per rijtuig voort naar Alexandretta. Op een wondervolle manier kregen wij een schip dat bijna gereed was te vertrekken toen wij in die haven aankwamen; daar het falen van hetzelfde een uitstel van eene week zou veroorzaakt hebben. Op weg naar Constantinopel zeilden wij langs de kust van Azië, voorbij het eiland van Patmos, en ankerden in Smyrna. Buiten die stad op een rotsachtigen heuvel zijn de fundamenten van een gebouw hetwelk de vergaderplaats was voor de gemeente, waarvan Johannes schreef in Openbaring. Niet ver van Smyrna zijn de ruïnen van Efeze en de andere gemeenten aan welke de Apostelen schreven.

In Constantinopel, de hoofdstad van het Turksche Rijk, zijn vele eigenaardige doch prachtige gebouwen te bezien. Van de haven op den morgen van onze aankomst, kregen wij een schoon aanzicht over de groote stad op hare verscheidene heuvelen. Zij ligt in drie afdeelingen aan beide zijden van de Straat van Constantinopel en de Goudsche Hoorn. Er zijn minstens zeven paleizen in en om de stad, welke den Sultan toebehooren. De moskees of Mohammedaansche kerken aldaar zijn de allergrootste. De belangrijkste is de zoogenaamde „Heilige Sofia” (goddelijke wijsheid), eertijds eene Christelijke kerk. Zij was door den Keizer Justinianus opgericht met het doel om alle andere gebouwen der wereld in pracht en grootschheid te overtreffen. In een kleine moskee hier nabij worden de mantel en de banier van Mohammed bewaard. Gedurende ons kort verblijf in Constantinopel hadden wij de gelegenheid den Sultan van Turkije te zien toen hij op Vrijdag naar de moskee ging om te bidden, zorgvuldig bewaakt wordende door vele soldaten. Als het hoofd van het Mohammedaansche geloof is hij erkend door een der grootste godsdienstige organisatiën over de gansche wereld.

Onze weg leidde toen naar Griekenland, Athene, de hoofdstad er van is in deze dagen als het was in oude tijden eene schoone stad. Ongeveer 60 jaren geleden was het maar een dorp; nu zijn er ongeveer 130,000 inwoners. Van de klassieke gebouwen welke Athene in vroege eeuwen zoo beroemd maakten zijn nog vele overblijfselen. De fijnste ruïnen zijn op de Akropolis, en bestaan uit heidensche tempelen, enz. Nabij dien heuvel is de Areopagus op welke Paulus in aanraking kwam met de wijsgeeren der stad tot wie hij predikte. Aldaar was het gericht voor het doodvonnis. In het voortzetten van onze reis over Griekenland reisden wij de stad Corinthe door alwaar Paulus eene gemeente van de Kerk stichtte aan welke zijne zendbrieven later werden geschreven.

Van Griekenland voeren wij naar Italië en reisden toen naar Napels door vruchtbare velden en schoone boomgaarden van olijven, vijgen, enz. Napels is langs de bocht van denzelfden naam zeer mooi gelegen. In de verte zuidwaarts de vulkaan Vesuvius richt zijne spits hoog in de lucht. Eenen dag hadden wij het genoegen eene reis naar de top te maken. Voor ongeveer 15 mijlen leidt de weg door schoone dorpen en op de zijde van den berg door vruchtbare boomgaarden. Maar hooger op is er niets behalve de donker bruine lava welke in vroegere jaren in vurige stroomen uit de vulkaan vloeide. Als wij aan de grens van den diepen krater kwamen stonden wij verbaasd bij het zien van de dikke rook, welke daaruit opsteeg en van de diepte te hooren het hevige geluid, gelijk donder, van de ontploffingen der gesmolten rotsen. Toen wij op de andere zijde gingen werd ons een onvergetelijk tooneel aangeboden. Ver in de diepte kon men de vlakke zien van de roode, gesmolten stof welke gelijk water vloeide, en bij tusschenpoozen door ontploffing in de lucht gelijk schuim geworpen werd. Zuidwaarts van de Vesuvius, een afstand van ongeveer 12

mijen, is Pompei eene stad welke door de uitbarsting van de vulkaan in het jaar 79 na Christus met stof en asch gansch bedekt werd, en sedert dien tijd wederom aan het licht werd gebracht. Het stelt een goed idee voor van den toestand der stad van 2000 jaren geleden.

In Rome hadden wij de gelegenheid om verscheidene bezienswaardigheden te bezoeken, o. a. het Vatican, het Paleis van den Paus, het grootste in de wereld, waar wij bevoorrecht waren het hoofd van de Roomsch-Katholieke Kerk — Paus Leo XIII te zien. Hij is nu in zijn 93ste jaar en ziet er zeer oud en zwak uit, nochtans schijnt hij in 't bezit van al zijne zinnen te zijn. De groote Kerk van St. Petrus is nabij. Zij is het grootste Kerkgebouw in de wereld, de Dom te Milan is de tweede, en de St. Paulus Kerk in Londen de derde in grootte. Het gebouw is met schilderijen, standbeelden, marmer, enz., rijkelijk versierd. In het midden van de Kerk in eene kapelle beneden den vloer is een geel koper kistje in hetwelk beweert men, is het stoffelijk overblijfsel van St. Petrus. Van een brons standbeeld van den Apostel in de kerk zijn de teenen van den rechten voet door het kussen van de geloovigen bijna versleten.

Midden in de stad is eene donkere Kerker — de Mammertine Gevangenis — over welke nu nu eene kerk staat. Aldaar waren Petrus en Paulus onder anderen te verschillende tijden opgesloten. Men toont eenen steenen paal als die aan welke Petrus met ketenen gebonden werd. Buiten de stad langs de Appiaan weg zijn de onderaardsche grafgewelven van St. Kallistus, de vroege begraafplaatsen van de Christenen, en later eene schuilplaats toen de storm van vervolging gedurende de derde eeuw na Christus over hen kwamen. De groote Kolosseum of amphitheater welke zitplaatsen voor 85.000 personen had blijft nog. Het was daar dat vele Christenen de martelaardood leden van wilde beesten. Van Rome zetten wij onze reis voort naar onze plaatsen van bestemming; Prest. Lyman reizende naar Engeland en ik naar Rotterdam.

Deze tocht is in den vollen zin des woords een voorspoedige reis geweest. Wij ondervonden in vele gevallen de direkte zegeningen des Heeren. In Egypte, Griekenland en Italië, zoowel als in Palestina en Syrië, waren gebeden geofferd en zegeningen uitgesproken ten bate van de landen en hunne inwoners doer eenen Apostel hebbende macht om te zegenen. In al deze landen is het Evangelie zeer weinig of gansch niet gepredikt geweest, maar wij gevoelen dat de weg zich zal openen voor de verkondiging der waarheid aldaar. In het Heilige Land was het bezoek van Prest. Lyman te dezen tijd zeer gelegen. Het verlangen onder de Joden om naar Palestina te vergaderen is niet algemeen. Maar de leiders van dat geslacht zijn werkende alsof zij eene zending te vervullen hebben; en vermoedelijk zullen zij instrumenten zijn om den weg te bereiden voor de herstelling van het volk tot het beloofde land.

SYLVESTER Q. CANNON.

Het toewijdingsgebed in Jeruzalem.

Zooals wij reeds in een der brieven die in *De Ster* opgenomen zijn lazen, dat Pres. Francis M. Lyman met Pres. Sylvester Q. Cannon en Pres. Herman een ernstig gebed ten bate van Israël en zijn land opzonden, zoo zijn wij nu in staat eenige nadere beschrijving te kunnen geven op welke wijze zulks geschiedde. Pres. Francis M. Lyman deelde het volgende aan Pres. Joseph F. Smith mede.

Hij schreef o. a. Dinsdag den 4 Maart hadden wij ons voorgenomen om een geschikte plaats te vinden waar wij voor den Heer in een gebed op den Heiligen berg verschijnen konden. Het weder was eerst zeer stormig en regenachtig geweest. Doch Dinsdag brak aan zoo schoon als mogelijk was. Den voormiddag brachten wij op Calvarie en Gethsémané door. Inden namiddag namen wij een rijtuig en reden naar de tomben der koningen en vervolgens naar den Olijfberg. 't Was een heerlijke dag. Er waren eenige kleine wolkjes aan den hemel, doch niet een groot genoeg om het visioen over de stad en land te verduisteren. Wij waren zeer druk bezig om een stille plaats te kunnen vinden, waar wij alleen konden zijn. Ik (Pres. Lyman met Pres. Herman beklommen den Russischegezichts toren. En indien Pres. Cannon daar boven bij ons geweest was gevoelde ik dat wij van de stilte die daar boven de aarde regeerde een gunstig gebruik gemaakt kon hebben. Van af dezen toren onderzochten wij den berg, welke overal vol was van inboorlingen. Ongeveer 50 meter van den voet van den toren en het Russische gebouw is een heerlijk woud met jonge cypressen boomen en de grond met gras bedekt. Terwijl wij deze plaats bezagen kon ik geen betere plaats vinden dat aan ons doel kon beantwoorden, en besloten dat, zoo het ons vergunt werd deze plaats voor het doel te gebruiken. Hoe meer ik er over dacht toen wij naar beneden gingen des te meer gevoelde ik mij in mijn geest overtuigd dat het de juiste plaats was, en een plaats die ge kenmerkt en in herinnering zou blijven, zoolang als deze plaats onverandert zal zijn.

Wij gingen naar den Priester die de kerk en toren bewaart en de hovenier die het woud en den grond onderhouden, deelden hen mede dat wij, wanneer zij het ons toestonden in hun woud wenschten neder te knielen en tot den Heere te bidden. Zij stemden dadelijk toe. Wij vroegen hen of zij de wacht wilden houden, zoodat wij niet in onze gebeden verstoord zouden worden. Zij beloofden zulks te doen. Wij begaven ons in het woud naar de noordzijde, om zoo ver mogelijk van den weg verwijderd te zijn. Tusschen twee rijen boomen spreidden wij mijn dikke reisdeken op het gras, waarop wij nederknielden, om ons van vocht te bevrijden, Broeder Cannon aan mijn rechter en Broeder Herman aan mijne linkerzijde.

Wij wenden onze aangezichten naar de stad en de Tempelgrond en onze eigen Tempels en het land van Zion in het Westen.

Onze vrienden sloegen op een korten afstand onze toebereidselen gade totdat ik om 3.30 n.m. begon te bidden. Toen verwijderden zij zich en wij hadden de grootste stilte. Het scheen alsof er geboden was. „Vrede; weest stil” Hemel en aarde schenen voor een half uur lang in diepe stilte te zijn. Geen stoornis was er om de stilte bij deze gelegenheid te verbreken. Wij waren omringd met de macht des Heiligen Geestes. De zegeningen en gebeden van onze vorige broeders kwamen in onze herinnering, en in alle plechtigheid en ernst pleitten wij bij den Heere voor de verlossing van Juda en Jeruzalem en de vervulling van de woorden van Jesaja en andere vroege profeten, zoowel als die van den Zaligmaker in vroeger dagen en ook van de Profeet Joseph in deze be-deeling. Wij zochten den Heer voor het land en het nageslacht van Abraham. Wij zegenden de aarde dat ze vruchtbaar zou zijn als in vorige jaren. Wij zegenden het volk dat het verlost mag worden van hun verraad en afgoderij. Wij zochten den welvaart van het moderne Israël zoo wel vergaderd als verstrooid en baden voor het openen der wegen om het Evangelie aan alle natiën te kunnen verkondigen. Wij herinnerden de Broeders welke de verantwoordelijkheid van het koninkrijk Gods in dezen tijd dragen. Wij herinnerden de zendelingen over het rond der aarde. Het was 4 uur toen wij eindigden en onze zielen waren met groote dankbaarheid en vreugde vervuld. Wij gevoelden dat het grootste doel onzer komst bereikt was. En wij hebben ons sedert dien tijd geheel verlicht en verheugd gevoeld.

Des. News.

Notitie van Conferentie.

De half-jaarlijkse Conferentie van de Arnheemsche Afdeeling zal den 25 Mei a.s. plaats hebben. Vergaderingen zullen 's morgens ten 10 uur in het lokaal Gebr. Riemer, Walstraat 6 en 's avonds ten 7 uur in het „Logegebouw” Rijnstraat, gehouden worden. Des namiddags ten 1.30 uur zal eene Zondagschool herhalingsoefening in de gewone zaal plaats hebben. De Heiligen en vrienden zijn hartelijk uitgenoodigd deze samenkomsten bij te wonen, en vrienden met zich mee te brengen.

De Groninger Conferentie zal den 8 Juni a.s. in Groningen gehouden worden, bestaande uit twee vergaderingen 's morgens ten 10 uur en 's avonds ten 6 uur in het „Concerthuis” Poelestraat 30, en eene Zondagschoolherhalingsoefening 's namiddags ten 1.30 uur in de gewone zaal, Ged. Kattendiep 7.

De Heiligen worden hiermede in 't algemeen uitgenoodigd deze vergaderingen te bezoeken, en van dezelve aan alle vrienden kennis te geven.

Het Gebed.

Woorden van Zuster Alice K. Smith, bij gelegenheid van de algemeene Jongedochters Conferentie te Salt Lake City.

Wij hebben een zeer schoone verklaring wat 't gebed beteekend namelijk dit:

Gebed is de oprechte wensch des harten, verzwegen of geuit.

Konden wij de geheime gebeden onzer broeders en zusters slechts verstaan, dan zouden wij niet zoo spoedig gereed zijn om hun hardvochtig te beoordeelen; en zouden de verlangens hunner harten kennen. God eischt van ons dat wij Hem aanbidden, en Zijnen Heiligen naam zullen prijzen. Waarom? Omdat Hij weet dat wij daardoor versterkt worden, onze harten worden er door verzacht, en wij ontvangen getuigenis van Zijne liefde en goedheid. Door gebed worden wij boven de aardsche omgeving verheven, en wij verkrijgen een voorsmaak van de vreugde die ons (bij getrouwheid) door de eeuwen der eeuwigheid zal geschonken worden. Welk gezicht is er meer roerend als dat wij een kleine bij den schoot harer moeder geknield zien, dat de Heere om bescherming tegen kwaad afsmeekt? 't Gebed zal ons onder alle omstandigheden tot hulpe zijn. 't Gebed van den nederige berijkt den Hemelschen troon en vermag veel. Onze Vader moge niet altijd het gebed beantwoorden, zooals wij denken dat Hij toch zou moeten doen; doch later zien wij er Zijne groote wijsheid in. Het is billijk dat wij Hem zoo wel in voorspoed als in tegenspoed erkennen. Wanneer Hij, het wijs acht om onze geliefden weg te nemen, dan zouden wij bidden om moed en kracht dat wij ons voor Zijnen wil zullen buigen. En dan geeft Hij ons een troost en bemoediging, zooals niemand anders ons kan schenken. Prest. John Taylor zeide tot iedere verwarde en twijfelmoedige ziel: „Indien gij twijfel bezit spreek die niet luid uit; gaat tot uw Hemelschen Vader, en smeekt Hem of Hij die wil verwijderen.” Houdt aan in de gebeden mijne zusters, en wanneer wij wederom bijeenkomen, zullen wij hoogere en edeler vrouwen zijn.

Overleden.

Zuster Anna Elizabeth Neerwoord, Echtgenoot van Broeder Albertus M. van der Mey. Zuster van der Mey werd den 24en Maart 1829 te Brussel België geboren en overleed op den 26en April 1902 in het R. K. L. V. Gasthuis te Amsterdam na een langdurige ziekte.

Zuster van der Mey werd den 1 November 1889 door Ouderling Evert Neuteboom gedoopt en door Ouderling Heertjes bevestigd. Zij was getrouw aan het Evangelie en stierf in volgelooft op een heerlijke herleving.

I N H O U D :

Twee en Zeventigste algemeene Conferentie Blz. 145	Het toewijdingsgebed in Jeruzalem	Blz. 158
Het Boek van Mormon (Vervolg en Slot) „ 150	Notitie van Conferentie	„ 159
Aangekomen „ 152	Het gebed	„ 160
Ons bezoek in Oostersche landen . . . „ 153	Overleden	„ 160

Uitgave van S. Q. CANNON, *Izaak Hubertstraat 120*, Rotterdam
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.